

Naročnina listu: --
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta . . . 5.—
Četrť leta . . . 250
Mesečno . . . 1.—
Tunaj Avstrije: ----
Celo leto . . . 15.—
Posamezne številke
-- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računajo po 12 vinarjev.
od 6 redne petitvrste; pri
večkratnih oznanilih velik
popust.
„Straža“ izhaja v ponedeljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Horoška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Gorica močno obstreljevana.

Italijanska artilerija porušila bolnišnico umiljenih bratov v Gorici — Hudi boji na Doberdolu. — Sedem italijanskih polkov napadalo, pa so bili vrženi nazaj — Prestolonaslednik vrhovni po eljnik v južni Galiciji in v Bukovini. — Njegove čete prodirajo. — General Köves pri Delatynu. — Rusi bi radi med mestom Brody in Tarnopol ob Seretu predrli našo fronto. — Joffre upa na zmago. — Turki pri Suesu napadajo. — Rusi na Kavkazu prodirajo. — Rumunija še vedno čina.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 6. avgusta

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Armadsna skupina podmaršala nadvojvode Karla V ozemlju gore Capul so se številni ruski napadi izjalovili. Južno od Jablonice in Tatarova avstrijsko-ogrske in nemške čete kljub srđiti sovražni obrambi napredujejo. Armada generalnega polkovnika pl. Kövess je južno-zahodno od Delatyna odbila močne ruske sunke. Dalje proti severu nič pomembnega.

Armadsna skupina generalnega maršala plem. Hindenburga: Pri kraju Zalosze se na zahodnih brežinah doline reke Seret vršijo zelo srđiti in menjajoči se boji. Zavezniške čete generala Fath so v sedaj zmagovito zaključenih bojih pri kraju Zarocze, južno od Stobychve vjele 4 ruske častnike in 300 mož ter vplenile pet strojnih pušk.

Italijansko bojišče.

Ob soški fronti se močni artilerijski ogenj proti goriškemu območju in Doberdolski gorski planoti nadaljuje z nezmanjšano srđitostjo. Posamezni sunki proti našim postojankam vzhodno od kraja Redipulja in pri Selcah so bili odbiti.

Pri večerajšnjem obstreljevanju je mesto Gorica zelo trpelo. Bolnišnico usmiljenih bratov so razrušili dobrozadeži strelj: več oseb je bilo pri tem ubitih.

Ob tirolski vzhodni fronti so naše višinske postojanke v prostoru pri kraju Paneveggio stalno pod srđitim topovskim ognjem. Posamezni napadi italijanskih bataljonov so se izjalovili pod najtežjimi sovražnimi izgubami. Južno od Suganske doline je naš oddelek s kratkim sunkom vjel 2 častnika, 76 mož in uplenil 5 strojnih pušk.

Balkansko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 6. avgusta.

Francosko bojišče.

Boji pri Pozieresu trajajo dalje. Zvečer so se izjalovili sovražni delni napadi ob gozdu Fouraux in severno od Somme.

Na ozemlju Moze, zlasti desno od reke, so razvile artilerije močno delovanje. Za nekdanjo utrdbo Thiaumont se vršijo srđiti infanterijski boji. Na ozemlju Fleury se je zvišalo število vjetnikov na 16 častnikov in 576 mož. V gozdu Chapitre smo večeraj prišli naprej. Tukaj je prišlo v naše roke 3 neuranjeni častniki in 227 mož.

Severno-vzhodno od Vermellesa, v Argonih in na višini Combres smo napravili vs-

pešne razstrelbe. Sovražne patrulje so bile na več mestih odbite, lastna podvzeta so se posrečila pri Craonelle in na višini Combres.

Rusko bojišče.

Fronta generala-feldmaršala pl. Hindenburga: Neka pečina južno od Zarocze (ob reki Stohod), ki je še bila od sovražnika zasedena, je bila očiščena, protinapadi so bili odbiti. Vjeti so bili 4 častniki in 300 mož, vpljenjenih 5 strojnih pušk.

Pri kraju Zalosze in severno-zahodno od tega kraja so pridobili Rusi zahodni breg reke Seret.

Fronta podmaršala nadvojvode Karla: Pri armadi generala grofa Bothmerja so se vršili boji na prednjih bojiščih, ki pa niso bili posebne pomembnosti.

Vspehi nemških čet v Karpatih so se razširili.

Balkansko bojišče.

Nič novega.

Italijanska zračna ladja zgorela.

Uradno se razglša:

Dunaj, 6. avgusta.

Dne 5. t. m. je v zelo veliki višini priplula sovražna zračna ladja proti otoku Vis. V bližini otoka je ladja goreča padla v morje in se potopila. Oddelek torpednih ladij, ki je bil takoj na mestu, je zamogel samo še nekaj razbitih kosov, med temi ostanki zrakoplovskega ogrodja in rešilno cev, dobiti iz morja. Kljub dolgotrajnemu iskanju ni bilo mogoče nikogar od posadke najti ali rešiti.

Mornariško poveljstvo.

Bitka ob Suekem prekopu.

London, 5. avgusta.

Angleško vojaško poveljstvo v Egiptu je izdalo dne 4. avgusta, ob 11. uri ponoči sledeče uradno poročilo:

Dne 3. avgusta proti polnoči so napadli Turki, močni 14.000 mož, naše (angleške) postojanke pri vasi Romani, vzhodno od Port Saida, na fronti 7 do 8 milj.

V prvem mraku dne 4. avgusta je bil položaj sledeč: Turki niso proti našim utrjenim postojankam nič opravili. Tudi ob južnem krilu, kjer smo vjele 400 do 500 mož, se je boj razvil za nas ugodno. Bojne ladje so iz zaliva pri kraju Tyne izborna sodelovale. Ob času, ko se je poročilo odposlalo, je boj še v teku.

Srbska skupščina.

Pariški „Temps“ poroča iz Aten, da bo zborovala srbska skupščina na otoku Krf. Prestolonaslednik Aleksander je določil, da bo skupščina sklicana na dan 28. avgusta. Skupščina se bo bavila z gospodarskimi vprašanji in začasnimi postavami o stališču Srbije napram drugim državam.

Zakaj se vojskujemo?

Priobčujemo od ljubljanske cenzure dovoljen članek, ki ga je spisal dr. Krek za zadnjega „Domoljuba“:

Mi se vojskujemo za Avstrijo. Avstrija je naša očetnjava. Z Avstrijo in nje vladarsko hišo vežejo nas stoletne vezi. Z njo so živeli naši očetje veseli in žalostni dni. V Avstriji je naša zgodovina, v Avstriji smo se zavedeli, da smo narod. V Avstriji se je izvršil naš gospodarski napredek, da smo, kar smo. Avstrijo ljubiti, z Avstrijo čutiti, Avstrijo braniti, to nam ukazuje četrti zapoved.

Mi se vojskujemo za svojo domačo zemljo, za domače šege in naprave, za svoje slovensko narodno bitje, za jezik domači. Z Avstrijo je v nevarnosti tudi vse to, v nevarnosti so naša Brda, naša lepa goriška zemlja, naš Trst in tudi naša dežela kranjska. Mi vemo, kako ravna Italija z beneškimi Slovenci. Brez pravice, brez šol, brez knjig in listov, le v cerkvi se še glasi domača beseda.

Mi se vojskujemo za svobodo Cerkev. Mi vemo, kaj hudega je Italija prizadela sv. Očetu, kako ga je oropala zemlje in prostosti in kako bi rada zatrla vse, kar je verskega in božjega. Mi vemo, kako tudi Rusija zatira vse, kar je katoliškega, in bi rada potegnila vse avstrijske slovanske narode v razkol.

Za cesarja in Avstrijo, za zemljo domačo in za bitje slovensko, za svobodo Cerkev, za to se mi vojskujemo in za to prelivajo kri naši junaki ob Soči, v tirolskih čerch in ob dnjestrskih ravneh. Zato pa nismo voljni ničesar poslušati in prenašati, kar bi bilo zoper te tri naše bojne zahteve: mogočna Avstrija, v njej pravice slovenskemu narodu in svoboda Cerkvi!

Mi obsojamo vsako ljubovanje z nasprotniki Avstrije. Vsikdar zvesti domovini in cesarju, taki hočemo tudi ostati. Kri pričuje o naši zvestobi!

A če smo zvesti Avstriji, po pravici tudi smemo zahtevati, da nam nihče v Avstriji ne skuša zatirati našega bitja. Avstrija je domovina nas vseh, Nemcev in Slovencev, Čehov in Hrvatov, zato nima noben narod pravice, drugega prezirati, tlačiti in izpodrivati. Vsi zares dobri in pošteni to priznavajo. Kako uče Nemci svoje rojake v Ameriki, naj cenijo in ljubijo svoj nemški materni jezik! Ceni in ljubi svoj nemški materni jezik, tako se glasi prvo pravilo za ameriške Nemce, zakaj v tem jeziku si prejel sveto vero, v njem jo najljubše izpovedaj, v tem jeziku jo zapusti tudi svojim otrokom, da ne bo

oškodovana! Uči se tudi angleško, to je prav in potrebno, a s svojimi otroki govori samo po nemško. Ne trpi, da bi se govorilo v tvoji družini angleško!

Če Nemci v tuji državi tako cenijo svoj jezik, in branijo njegove pravice, kako da bi mi ne smeli ljubiti svojega jezika in braniti njegovih pravic na svoji zemlji, v svoji domovini, v domači državi?

Če smo zvesti Avstriji, pa smemo tudi pričakovati, da nam bo Avstrija čuvala našo vero, našo versko svobodo in svobodo naše Cerkve. Razni ljudje se že napravljajo, da bi začeli po vojski boj zoper katoliško Cerkev. Že hujskajo, že obrekujejo. Že lažejo o sv. Očetu, škofih in duhovnikih, da bi vzbudili v trpečih srcih naših vojakov dvome in težave, da bi jih odtujili Cerkvi in pridobili za svoje sovražne nakane. A naši možje in mladeniči niso tako neumni, da bi lahkomišelnost verjeli lažnjivim hujskanjem in zapravili tisto, kar jim je edino dajalo moč, in tolažbo in kar je vsega najdražjega najdražje. Preizkušeni v ognju trpljenja predobro vedo, da je vse govorjenje o napredku in omiki brez Boga laž in prevara. Svetovna vojska je to tudi s strašno grozo vsemu svetu odkrila. Slovensko ljudstvo je Bogu hvaležno, da je v vseh časovnih zmedah verno ohranilo sveto dedščino očetov, zvestobo katoliški veri in Cerkvi, in prav sedaj ga je manj volja kakor kdaj izneveriti se Cerkvi in Bogu. Naš boj je tudi boj za sveto vero. Če prelivamo miza Avstrijo kri, bo tudi Avstrija nam branila to, kar nam je svetega, kar je nam življenje našega življenja.

To je, za kar se mi vojskujemo. Zato je naš boj svet.

Nas je poklical cesar, poklicala nas je domovina, in za cesarja in domovino smo šli v boj. Nismo si ga želeli in ne želimo si ga, a šli smo, ker nam je tako velela dolžnost in bojevali se bomo, dokler ne zasije dan blaženega miru, ki nam bo uresničil, kakor trdno upamo, naše srčne želje. Želimo si pa: pod slavnim habsburškim žezlom mogočno Avstrijo, a v mogočni Avstriji srečne in svobodne narode, zveste cesarju in Bogu in med temi narodi slovenski narod, srečen in svoboden in Bogu in cesarju najzvestejši!

Poizvedovanje po pogrešanih vojnikih na bojišču.

Cesarska namestnija nam poroča:

Vojno poizvedovalnico avstrijskega Rdečega križa na Dunaju (Kriegsauskunftsstelle des Österreichischen Roten Kreuzes in Wien) I., Stock im Eisenplatz št. 3—4. se je poverilo poleg njene funkcije kot osrednja poizvedovalnica za javno in zasebno vojno skrbstvo tudi še s poizvedovanjem po pogrešanih vojnikih na bojišču in z izdajanjem lista „Österreichisches Suchblatt zur Ermittlung verschollener

Krieger im Felde“ (Avstrijski iskalni list za poizvedbo po pogrešanih vojnikih na bojišču).

Na to mesto se lahko ustmeno ali pismeno obrnejo v Avstriji stanujoče stranke, če se jim zdi, da so od deželnega društva Rdečega križa v Gradcu, (in sicer glede vojnih vjetnikov), dalje od poizvedovalnega urada Rdečega križa na Dunaju, VI., Dreihufeisengasse št. 4 (Kriegsschule), ali od Skupnega osrednjega izkazovalnega urada, poizvedovalnica za vojne vjetnike Dunaj, I., Fischhof št. 3, slednje od vojnovjetniškega urada na Dunaju, I., Bauernmarkt št. 21, o bivališču ranjenih, bolnih in pogrešanih vojaških oseb, oziroma o avstro-ogrskih vojnih vjetnikih dobljene poizvedbe in pojasnila nezadostna ali nepopolna.

Vojna poizvedovalnica poizveduje za stranke popolnoma brezplačno in natančno, priporoča v najskrajnejšem slučaju objavo inserata v avstrijskem iskalnem listu in obvesti stranke o izidu od nje ukrenjenih korakov.

Glede „Avstrijskega iskalnega lista“ se pripomni, da je ta od imenovane vojne poizvedovalnice izdano uradno glasilo brezplačno razširjeno v avstro-ogrskih vjetniških taboriščih v sovražnih deželah, nadalje v avstrijskih in ogrskih vojaških bolnicah, in zavodih Rdečega križa ter se ga razpošilja na vojaška in civilna mesta, ki morejo dati pojasnila o pogrešanih vojnikih in je poleg tega razporejen v javnih prostorih, kjer občujejo vojaške osebe. Inserate se sprejema za ceno lastnih stroškov, četrti del za oznanila odmenjenega prostora se brezplačno prepusti nepremožnim. Ogrski iskalni list po vojaki „Katon-Nyomozo Jegyzek“ izdaja poizvedovalni urad ogrskega Rdečega križa v Budimpešti, Vaczi-utca št. 38. Za nemško državo izhaja v založbi c. dvorne knjigarne J. S. Preuß, Berolin, S. 14, Dresdenerstraße 43, nemška iskalna lista.

Rusko bojišče.

V zadnjem tednu so se na tem bojišču izvršile važne spremembe. Pred vsem se je na naši strani preuredilo vprašanje vrhovnega poveljstva, ki se je bolj poednotilo nego prej. Naša fronta je sedaj razdeljena v dva velika dela: fronti od Tarnopola do Rige je vrhovni poveljnik maršal Hindenburg, ostali fronti, t. j. od Tarnopola do rumunske meje, pa podmaršal prestolonaslednik nadvojvoda Karol Franc Jožef.

Z nastopom našega prestolonaslednika kot vrhovnega poveljnika armadne skupine, ki brani ruskim četam prehod čez Karpate na Ogrsko, so se boji na tem delu bojišča takoj začeli ugodno razvijati. Zahodno od gornje Moldave, ob Črnem Čeremošu in zahodno od Delatyna stojijo naši v vspešnih bojih z Rusi. Južno od Jablonice in Tatarova smo že tudi pridobili nekaj prostora. Pri Delatynu se bori armada generala Kövessa.

Hudi boji so se razvili južno od Brodov ob reki Seret severozahodno Tarnopola. Po večdnevni krvavih bojih se je Rusom posrečilo, da so prodrli pri mestu Zalosze čez reko Seret v smeri proti mestu Zloczov. Rusi bitukaj radi predrl našo fronto. Dalje proti severu se sicer tudi vršijo boji, kakšnih posebnih dogodkov pa ni znamenovati.

* * *

Prestonaslednik poveljnik na ruskem bojišču.

Avstrijsko uradno poročilo z dne 4. avgusta prinaša na prvem mestu vest, da se v prostoru gornje Moldave in ob Črnem Čeremošu razvijajo za nas ugodni boji. Na tem prostoru se je sestavilo novo armadno skupino, nad katero ima vrhovno poveljstvo podmaršal nadvojvoda Karl Franc Jožef. Iz tega poročila je razvidno, da ima maršal Hindenburg vrhovno poveljstvo nad zavezniškimi četami, ki stojijo med Rigo in Tarnopolom, dočim se je naša armada, ki je razvrščena južno od Tarnopola do sedmograške meje, izročilo vrhovnemu poveljstvu prestolonaslednika Karl Franc Jožefa. Naš bodoči cesar je torej prevzel vrhovno vodstvo nad armadno skupino, ki na velevažnem prostoru, t. j. na bukovinskih in vzhodnogaliških Karpatih brani prehode na Ogrsko. Iz uvodnih bojov, ki jih je že bila ta skupina z Rusi, je razvidno, da se bodo v prihodnjih dneh na našem skrajnem desnem krilu razvili velepomembni boji. Gotovo ni brez posebne važnosti, ako je prestolonaslednik, kateri je pred 2 mesecema ob prihodu na italijansko tla zmagovito vodil naše čete, prevzel vrhovno poveljstvo armade, ki stoji na zgodovinskih tleh med Rumunijo in Galicijo. Naše vroče molitve spremljajo bodočega cesarja pri njegovem velepomembnem podvzetju.

Prestolonaslednikova skupina zmaga.

Čete ki se v Karpatih borijo pod poveljstvom nadvojvode Karl Franca Jožefa, so dne 4. avgusta zopet dosegli lepe uspehe. Prodrle so precej naprej ter vjele 325 Rusov in uplenile 2 topova. Boji so se raztegnili do mesta Delatyn.

Med Brody in Tarnopolom.

Proti južnemu krilu armade, ki stoji pod Hindenburgovim vodstvom, t. j. ob nižavi reke Seret, se je Rusom posrečilo, da so pri kraju Zaloze vdrl v nekatere naše postojanke in so prekoračili reko Seret v smeri proti Zloczovu.

Bitka za Kovel.

Angleški vojni poročevalec v ruskem glavnem stanu, Stanley Washburne, opisuje borbo za Kovel sledeče: Nemci zbirajo pri mestu Kovel velike množine čet, kjer se razvija najhujša bitka vseh dosedanjih vojnih dejanj na vzhodni fronti. Nemci se borijo kakor levi. Ne uda se nobeden nemški vojaški oddelek in če je kateri v kakem strelskem jarku obkoljen, raje padejo vsi do zadnjega moža.

Kdaj sklene Rusija mir?

Londonski listi priobčujejo sledečo izjavo ruskega carja: »Izjavljam z vso odločnostjo, da ne sklenem tako dolgo nobenega miru, dokler se bo nahajal eden sovražni vojak na ruskih tleh.« V tej carjevi izjavi ni nobenih besed o ruski zmagi in tudi ne o trdni volji, da sklene Rusija mir samo skupno z zaveznicami.

LISTER.

Neznatna pomota.

Ruska carica Katarina II. je zelo uvaževala svojega bankirja Souderlanda in ko ji je nekoč daroval lepega psa, je psa iz posebne milosti nazvala po njem. Pes Souderland je spremljal carico na vseh njenih potih, bankir Souderland pa je upravljal caričino privatno premoženje z zgledno zvestobo. Zato so podkupljivi dvorjani sovražili oba Souderlanda.

Ne ve se, kaj se je primerilo psu; poginil je. Carica je ukazala višjemu dvornemu mojstru, naj poskrbi, da bo Souderland nagačen.

Dvorni mojster se je začudil — toda ukaz je bil jasan in caričina volja se mora izvršiti. Da pa izvede tak ukaz, je moral poiskati pomoči policije. Tekel je k predsedniku in mu javil smehljaje:

„Carica je blagovolila ukazati, da dam nagačiti psa Souderlanda.“

„Ukaz je ukaz“, je skomizgnil predsednik z ramami in skočil v galoše. Vzel je s seboj nekaj mož in se napotil naravnost v stanovanje bankirjevo.

„Ste se že izpovedali danes, gospod Souderland!“

„Mislim, da ne.“

„Vaša oporoka je vendar v redu?“

„Mislim, da ne.“

„Torej pošljite hitro po popa in po notarja, — ker boste na caričin ukaz še danes nagačeni.“

„Zakaj? Kako?“

„To ve carica — nas to nič ne briga; ona zapove in moramo ubogati.“

„Ali to vendar ni mogoče, je nesmisel — pomislite — nagatiti!“

„Zakaj nesmisel — Roparskega glavarja Krotina so tudi nagatili in glavarja upornikov Bubyja tudi, prvega vidite še danes v mestni hiši v Vilni, a drugi je še danes v žagradu kazanske cerkve. Vidite, to je neka posebna vrsta odlikovanja.“

„To je vendar nemogoče — to mora biti pomota! — Pustite me k carici, ali da ji vsaj pišem.“

„Ničevol! — Obsojenec se mora vdati v svojo usodo, mi pa moramo ukaz izvesti.“

„Ali, dragi prijatelj, to mora biti kak dovtip! Vi veste, da ljubi carica slikovite besede. S čim naj bom nagačen?“

Polijski predsednik ni vedel. — Šel pa je k dvornemu mojstru in ga vprašal, s čim naj nagatijo Souderlanda.

„S čim? — Z morsko travo in predivom! Kako vprašanje!“

Dvom je bil rešen. — Souderland je smel izbirati med travo in predivom — ali obojim — kakor bi mu bilo ljubše.

„Saj vendar ni mogoče, da bi premilostna gosudarinja bila ukazala, da bi me živega nagatili!? To nikakor ne gre. — Torej naj odloči premilostna, kako naj umrjem.“

To je rešilo Souderlanda.

Že je prišel redar s kupom prediva in morske trave.

Dvorjanik mu je velel, naj počaka in je odhitel k carici:

„Kako zapoveš, gosudarinja, da nagatimo Souderlanda, živega ali mrtvega?“

„Saj je poginil vendar že pred enim tednom.“

„Govoril sem ravnokar ž njim.“

„S kom, bedak?“

„Z bankirjem Souderlandom.“

„Ti trikratni osel! Psa Souderlanda sem ukazala nagatiti.“

„No — mi bi ga bili kmalu zamenjali.“

Dvorni mojster se je napotil k policijskemu poveljniku in mu je stvar pojasnil.

Ta se je pa silno ujezil in se je zadržal nad ubogim bankirjem:

Kaj niste mogli že prej povedati, da Vi niste pes?“

Italijansko bojišče.

Pozorišče glavnih bojev z Italijani je sedaj zopet s o s k a fronta, in sicer goriško območje in Doberdobska planota, kjer so se zadnje dni vršili prav krvavi boji. Dasiravno so Italijani tukaj navalili kar s 7 polki na malem delu bojišča proti nam, so ostale vse postojanke trdno v naših rokah. Italijani zopet srdito obstrelijujejo mesto Gorico. Dne 5. avg. so v svoji znani človekoljubnosti porušili bolnišnico usmiljenih bratov. — Na koroški fronti se vršijo boji v gorovju Plöcken na tirolski fronti pa severno od trdnjave Paneveggio, za katere se je prej bojevalo le na južni strani.

Srditi boji na Dobrodo.

Na južnem delu Doberdobske gorske planote je prišlo dne 4. avgusta do srditih bojev. Po hudi artilerijski predpripravi so se ob 2. uri popoldne pričeli infanterijski napadi. Na nekaterih mestih se je Italijanom posrečilo in sicer na črti Monte dei sei Busi — Tržič, vdreti v nekatere naše jarke. V boju moža z možem pa se je nato našim posrečilo vreči Lahe zopet nazaj. Ob 7. uri zvečer so bile vse prejšnje postojanke zopet v naših rokah. Tudi severni del gorske planote in goriško območje je bilo pod srditim topovskim ognjem.

Napačanja na južnem delu Doberdobske gorske planote se je vdeležilo najmanj sedem italijanskih polkov. Naši so vjeli 230 neranjenih Lahov, vplenili pa dve strojni puški.

Na Koroškem in Tirolskem.

Dne 4. avgusta sta dve italijanski stotniji napadli naše postojanke na gori Plöcken (na Koroškem) in višine severno od tirolske trdnjave Paneveggio. Vsi napadi so bili odbiti.

Potopljen italijanski parnik.

Z otoka Malta se poroča dne 3. avgusta. Italijanski poštni parnik »Letombo« je bil po podmorskem čolnu potopljen. 28 oseb, ki so se rešile, je dospelo na Malto. Rešenci so izjavili, da je bil parnik »Letombo« 750 možmi posadke in 113 potniki, na potu iz Syracusa v Siciliji v Benighasi v Afriki. P-čoln je najprvo oddal proti ladji svarični strel in je nato ladjo z neprestanim obstreljevanjem zasledoval. P-čoln je došel v pol uri do parnika, kateri je spustil v morje rešilne čolne. P-čoln je nadaljeval obstreljevanje. Zadel je 5 čolnov, ki so bili uničeni. Domneva se, da so se potniki in mornaji, ki so se nahajali v čolnih, potopili ali pa so bili po granatnem ognju ubiti. Nekatera poročila pravijo, da sta dva rešilna čolna dospela v pristanišče Syracus v Siciliji.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se nadaljuje ofenziva angleško-francoskih čet brez večjih in odločilnih uspehov. Pozorišče večjih bojev je kraj Pozieres in krajina severno od reke Somme. Na ozemlju reke Moze se vrše močni artilerijski boji; za verdunsko predutrdbo Thiaumont se pa bijejo skrajno srditi infanterijski boji. Iz raznih okoliščin, kot iz nove razvrstitve angleško-francoskih čet in iz dejstva, ker pošiljajo Angleži na francosko bojišče veliko število novih čet, se da sklepati, da se pripravljajo angleško-francoske armade v bližnjih dneh za nova vojna podvzeta, ki bi naj prinesla odločitev na francoskem bojišču.

Napad na Angleško.

Ponoči 2. do 3. avgusta so nemški Zeppelin napadli angleško vzhodno obal in so vrgli veliko število bomb. Povzročena škoda je zelo velika.

Angleški kralj za nadaljevanje vojske.

Angleški kralj je vladarjem in poglavarjem zaveznih držav poslal naslednjo brzojavko: »Na dan, ko se končuje drugo leto, kar se je pričel veliki boj, v katerega je zapletena moja dežela in njeni hrabri zavezniki, čutim, da Vam moram izraziti svojo neomajno odločnost, da se nadaljuje vojna, dokler ne dosežemo svojih skupnih prizadevanj in ciljev, zaradi katerih smo skupno pogratili za orožje.«

Joffre upa na zmago.

Iz Pariza se poroča, da je izdal francoski vrhovni armadni poveljnik general Joffre sledeče dnevno povelje na armado:

Vojaki republike! Začelo se je tretje leto vojske. Že dve leti nosite breme groznega boja, ne da bi postali slabotni. Zrušili ste vse načrte naših sovražnikov. Premagali ste sovražnike ob reki Marni. Ustavili ste jih ob reki Yser, jih porazili v Artoisu in v Champagni, dočim iščejo zama zmag na ruskih ravanih. Zatem je vaš zmagonosni odpor pred Verdunom skozi pet mesecev strl nemške napore. Vsled vaše hrabrosti in vstrajnosti so mogle armade naših zaveznikov kovati orožje, kojega silo občuti danes naš sovražnik na vseh frontah. Trenutek je blizu, ko bo strta pod našim skupnim pritiskom nemška vojaška sila. Vojaki Francije! Bodite ponosni na delo, katero ste že dovršili. Vi ste pripravljeni, da do konca izvršite to delo. Zmaga vam je gotova. — Joffre.

Turška bojišča.

Na kavkaškem bojišču je prodrlo rusko desno krilo zahodno od kraja Gümüşane, središče pa 22 km zahodno od mesta Erzingian. Tukaj je bil boj jako hud ter so Rusi zasedli nekaj turških postojank. Na ruskem levem krilu, ki se nahaja južno od črte Palu—Bitlis, ni nobene spremembe.

Položaj na bojišču v Mezopotamiji nespremenjen.

Na egiptovskem bojišču je dne 3. avgusta napadla 14.000 mož broječa turška armada angleške postojanke pri Romani vzhodno od mesta Port Said ob Sueškem prekopu. Angleško uradno poročilo pravi, da je bilo v tem boju vjetih 400 do 500 Turkov in da se še bitka nadaljuje, dočim turško uradno poročilo poroča samo o spopadu prednjih čet s sovražnim konjeniškim oddelkom vzhodno od Suesa.

Rusko prodiranje na Kavkazu.

Na kavkaški fronti Erzingian—Mush—Bitlis se vrše hudi boji. Pri Ogotu, 80 kilometrov južno od Erzeruma, so navalili Rusi z veliko silo na turške postojanke. Bitka pri Ogotu je bila zelo krvava in je trajala sedem ur. Turška armada se je umaknila pred rusko premočjo v novo pripravljene postojanke zadaj za črto Polathane—Bitlis. Rusi so zasedli Polathane. Turške čete so ustavile rusko prodiranje.

Rumunija.

Položaj v Rumuniji je slejkoprej nejasen. Poročila raznih listov nudijo to le podobe: Rumunija še čaka! Nekateri vesti trdijo, da se mobilizacija rumunske armade mirno nadaljuje. Četverosporazumovi odposlanci in brzi seli obiskujejo Bukarešto, potem zopet smuknejo v Petrograd in kam drugam. Dočim se iz nekaterih krogov poroča, da namerava rumunski general Ilescu potovati v Rusijo, da se pogovori o važnih podvzetjih Rusije in Rumunije, pa druga poročila to zanikajo. Ministrski predsednik Bratianu se sicer upira zahtevi Rusije, da bi se dovolil prehod ruskih čet čez rumunsko ozemlje proti Bolgarski. Vendar pa je nevarnost, da bi Rusi, ne meneč se za pomisleke in ugovore Rumunije, nekega dne vdrl skozi Rumunijo, zlasti ker je še vedno opazati neko cincanje pri rumunski vladi.

Rumunija na razpotju.

»As Est« je prejel iz Sofije sledeče poročilo: Bolgarski minister Petrov je priobčil v sofijskem listu »Utro« sledečo ostro izjavo o Rumuniji: Ne bo več dolgo trajalo, ko bo tudi za Rumunijo odbila ura. Na vseh bojiščih se sedaj odigravajo dogodki največje svetovne važnosti. Nihče ne more več sedaj ostati gledalec teh dogodkov, najmanj pa Rumunija. Ta država se sedaj nahaja na razpotju: Če gre z nami, jo pristrčno pozdravljamo, toda če se bo obrnila proti nam, bodi povedano, da nas ne bo našla nepripravljenih.

Rumunija zahteva od Rusije municijo.

Rumunski list »Epoca« poroča, da sta odpovala na Rusko rumunski general Ilescu in državni tajnik v vojnem ministrstvu z zahtevo, da Rusija takoj izroči Rumuniji municijo, namenjeno za Rumunijo, katero Rusija zadržuje. Rumunska odposlanca imata nalog, da vprašanje glede municije končno veljavno rešita.

Predlogi novega francoskega poslanika.

Preko Budimpešte poročajo: Novi franco ki poslanik v Bukarešti grof Saint Aulaire je prinesel v Bukarešto pozitivne predloge četverosporazuma, ter zahteval, da jih rumunska vlada sprejme ali pa odkloni, ker si hoče biti četverozveza glede Rumunije definitivno na jasnem. St. Aulaire se je mudil pred svojim prihodom mesec dni v Petrogradu, kjer je bila sestavljena pogodba za posredovanje Rumunije. To pogodbo, ki vsebuje izredno ugodne pogoje za Rumunijo, je predložil francoski poslanik Bratianu ter zahteval, da jo podpiše. Rumunska vlada tega ni storila in sicer v popolnem sporazumu med kraljem in Bratianom. Opozicijski voditelji so sedaj zahtevali novo avdijen o pri kralju, kateremu hočejo še enkrat sporočiti, da smatrajo soud ležbo Rumunije v sešanj vojsi za potrebno.

Irski mučenik.

Irec Casement je bil dne 3. avgusta obešen. Kralj Jurij, tako se trdi, Casementa zato ni pomilostil, ker Casement ni hotel prositi za pomilostitve. Nekoliko prej, preden je bil Casement usmrčen, je baje še kralj izjavil, da bo pomilostil Casementa, če ga bo prosil milosti. Casement je umrl kot mučenik za svoj narod. Bil je protestant. Dan pred usmrčenjem je želel vstopiti v katoliško cerkev, kar se je tudi zgodilo. Ko je prejel sv. potnico, je noč mirno prespal. Umrl je z besedami: »Umrjem za svojo domovino. Irski naj živi!« Angleži zelo strogo nastopajo na Irskem, ker se bojijo, da bi vstaja iznova izbruhnila. Klub irskih poslancev je sklenil, da izstopi iz vladne večine v angleškem državnem zboru.

Politične vesti.

Poljsko vprašanje. »Dziennik Narodowy«, ki izhaja v Piotrkovu, poroča iz Varšave z dovoljenjem cenzure sledeče: Tukaj se govori, da se v najkrajšem času reši poljsko vprašanje. Guverner v Vloclavu je odgovoril neki osebi, ki je hotela predavati, sledeče: Preložite predavanja za dva tedna, tedaj ne boste rabili nič več mojega dovoljenja. — Poljaki dobe samoupravo. Druga guvernerjeva izjava pa pravi, da bo centralna uprava čez dva tedna v poljskih rokah. Policijskemu šefu, ki je prosil za dopust, je rekel, naj se vrne še pred 20. avgustom, ker se bodo do takrat dogodile važne reči. Cela Varšava je vsled teh izjav kakor elektrizirana.

K vestem o poljski avtonomiji. »Dziennik Poznański« poroča po peterburški »Rječi«: Vest »Ruskega Slova«, da bo car izdal manifest o poljski avtonomiji, je docela napačna. V zadnjem ministrskem svetu v ruskem glavnem stanu poljsko vprašanje sploh ni bilo na dnevnem redu. Mejnega grofa Wielopolskega je car le pritegnil k zajutreku, nato pa govoril z njim na vrtu. Med pogovorom je rekel car Wielopolskemu, da bo ruska vlada obljube velikega kneza Nikolajeviča Poljakom »obdržala pred očmi« in da bo v tem oziru izšel vladni razglas, v katerem se določijo temelji avtonomije za Poljsko.

Prepovedan poljski list v Bosni. Bosensko-hercegovska vlada je prepovedala razširjevanje poljskega lista »Gazeta Polska«, ki izhaja v Varšavi.

»Nemški narodni odbor« pod predsedstvom kneza Wedela je že začel s svojo propagando. Po »Hrvatski Rieči« posnemljemo nastopna zanimiva razmotrivanja: »Nemškemu narodnemu odboru je namen, da ustanovi soglasje v vprašanju vojnih ciljev in da sestavi program za časten mir. Ta namen hoče doseči z izdavanjem brošur in prirejanjem predavanj po raznih mestih Nemčije. Kak program ima ta odbor za mir, nam ni znano do sedaj, a tudi v polemikah po časopisih se nam kažejo ti ljudje toliko kot skrajni aneksionisti, kolikor kot umerjenci glede vojnih ciljev. »Vorwärts« trdi, da odbor stoji »bližje aneksijonistom nego li kritikom bodi katerih zahtev aneksije.« »Berliner Tageblatt« meni, da berlinsko socialistično glasilo s to svojo trditvijo sega predaleč, ker resnica »utegne biti ta, da odbor niti sam ne ve, komu stoji najbližje, ker ima v svojih vrstah pristase vseh možnih in nemožnih idej. Ker se ne bi hotel nikomur zameriti, misli odbor, da mora biti z vsemi in pripomore ta tvorba brez moči le k temu, da se

zmešnjava še poveča. »Berline Tageblatt« torej ne veruje, da bi bilo delo tega odbora uspešno. V nemški publicistiki ima ta odbor le malo pri-tašev; zato treba počakati sicer njegovega dela in — v prvi vrsti — njegovih praktičnih uspehov.

Proti Bethmann-Hollwegu. V Nemčiji se zopet opazuje gibanje proti politiki državnega kancelarja Bethmann-Hollwega. Išlo se je že več brošur, v katerih se pobija kancelarjevo politiko. Knjižico, katero je spisal pseudonim Junius Alter in katero je Bethmann-Hollweg omenil v svojem zadnjem govoru v državnem zboru, se je znova od treh neznanih izdajateljev v zelo velikem natisu razširila.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Č. g. vojni kurat Marko Krajnc je obolet. Na njegovo mesto je k 87. pešpolku vpoklican č. g. Anton Peršuh, prej kaplan v Dolu.

Duhovniške vesti iz krške škofije. Na pastoralni konferenci velikovške dekanije dne 20. julija je bilo kar šest jubilarcev: Mil. g. prošt Gregor Einspieler, ki je dne 16. jul. obhajal štiridesetletnico mašništva v Tinjah, ter preč. g. kons. svetnik Janez Volavčnik, ki ze istotako 40 let vneto deluje v vinogradu Gospodovem, vlč. g. kanonik in župnik Fr. Treiber v Št. Rupertu, ki letos nastopi trideset let svojega apostolsko vnetega delovanja v pastirstvu, vlč. gg. župniki Jos. Drdlík, Fr. Holc in Jak. Kindlman pa slavijo letos petindvajsetletnico mašništva. — Za vojaškega kurata je vpoklican preč. g. kapit. kanonik v Velikovcu Josip Stih.

Po smrti odlikovan. Cesar je podelil č. g. Jožetu Fabijanu, župniku pri Sv. Luciji, ki ga je usmrtila laška granata, viteški križec Franc Josi-povega reda na traku vojaškega zaslužnega križca.

Zlato mašo je v Soboti med ogrskimi Slovenci obhajal dne 6. avgusta bivši martjanski plebanos č. g. Jožef Bagari.

Iz poštne službe. Terezija pl. Lichtem je imenovana za poštno oficijantinja v Slov. Bstrici.

Iz učiteljske službe. Na trirazredni ljudski šoli v Hrastrniku je razpisano mesto učiteljice. Prošnje do 30. t. m.

Odlikovan je bil dr. Branko Žižek, okr. zdravnik v Idriji, sedaj na severnem bojišču kot črnovojniški asistenčni zdravnik, z zlatim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne kolajne. — Isto odlikovanje je dobil tudi zdravnik dr. A. Kraigher.

Visoko odlikovanje dalmatinskega namestnika. List „Smotra Dalmatinska“ javlja, da je podelil naš cesar dalmatinskemu cesarskemu namestniku grofu Attems komorniško dostojanstvo. Marij grof Attems je bil svoj čas okrajni glavar v Mariboru.

Važnost Dubrovnika. Kot 3. zvezek Boškovičeve knjižice v Dubrovniku je izdana v hrvatskem prevodu znana knjiga prof. dr. Jirečeka: »Važnost Dubrovnika u trgovinski povesti srednjega veka.« Prevedel jo je in odpremil z predgovorom prof. dr. Cvjetković. Cena 1 K 50 vin.

Časi se izpreminjajo. Pod tem naslovom piše celovski »Mir«: »Čuden naslov, kaj ne? In vendar se nam zdi treba, zabeležiti ta stari, vsakomur znani rek. Kdo po Koroškem se ne spominja krika, ki so ga zagnali gotove vrste ljudje, ki so podtikali Slovincem vse mogoče reči, čeravno je večina teh ljudi morala vedeti, da so natolcevanja? O vrlem e. in kr. pešpolku št. 17 so takoj, ko je odšel iz Celovca, začeli razširjati čudne govorice. Pribili smo to že enkrat in ne bomo ponavljali. Pribijamo le, da še nihče od ljudi, ki so tako govorili, ni bil kaznovan. Časi so se izpremenili. — Vrli oficirji, ki služijo pri tem hrabrem polku in ki so prihajali v Celovec, so nad vse hvalili kranjske Janeze in stavili ta polk v zgled. Uradna poročila so ga kakor druge polke iz Koroške, Štajerske in Kranjske večkrat pohvalno omenila.« — Nato opisuje članek, kako so se slovenski vojaki, posebno pa lovski bataljon št. 7 in deli m-fanterijskega polka št. 17 odlikovali zadnje čase v bojih na tirolski fronti, tako, da Italijani sami oparčujuje svoje nevspehe z junaštvom čet III. zboru. Naglašajo po »Tagespošti« dalje, da je bil III. zbor že v mirnem času določen za to, da vdari proti Italiji. Potem piše: »Tako priznanje naše vojske prav gotovo veseli in šteli smo si v svojo patrijotično dolžnost, da smo junaštvo naših fantov in mož iznova pribili, tembolj, ker njihova pisma razodevajo, da se vsi slovenski vojaki do zadnjega moža zavedajo, kaj da so bili za Avstrijo v času hude preskušnje, ne v prazni besedi, ampak v dejanju, in naznanjajo, da bodo po srečno končani vojni tudi zahtevali zasluženo plačilo za svoj slovenski narod!

Salonska suknja za avdijence pri cesarju. Do sedaj je bil za vlijen e pri cesarju predpisan mimno drugih tudi frak. Sedaj je izdano dovoljenje, da se sme k avdijencam priti tudi v salonski suk-nji. Grof Andrassy se je pri zadnji avdijenci po-sluzil tega dovoljenja. Ta novost je vzbudila med onimi, ki poznajo dvorne navede, veliko pozornost.

Nove poštne pristojbine. Ker so se s 1. avg. vpeljale na Nemškem nove poštne pristojbine, go-tovo tudi na Avstrijskem ne bo dolgo na nje ča-kati.

Nemško izdanje srbskih pesmi. Stotirideseti zvezek poznane nemškega »In-elteriaga« donosi jako lep izbor srbskih narodnih pesmi v prevodu Goetheja, Jakob Grmna in Talvie (gdč. pl. Jakob) ter Siefrida Kaper. Predgovor tej knjigi je napi-sal znani srbski pisatelj Čurčin.

Profesor časnikarstva. Dosedanji profesor na-cijonalne ekonomije na vseučilišču v Lipsku, Karel Bücher, se je odpovedal tej profesuri in se bo po-svetil vodstvu posebnega instituta za časnikarstvo. Nemci so v sedanji vojni na lastni koži spoznali velikanski pomen časnikarstva in moč angleških in francoskih, ruskih, italijanskih in ameriških časn-ikov in časnikarskih agen ij.

Obsojeni sleparski vojaški dobavitelji. Te dni so se zagovarjali pred budimpeštanskim vojaškim so-diščem vojaški dobavitelji Evgen Taubes, Art. Bar-tos, L. Neumann, Aleksander Varady in Bela Kolm, ki so zalagali armado s suknom, ki je bilo preležano in zelo slabe kakovosti. Ti sleparski vojaški dobavi-telji so podkupili tudi majorja Jakoba Fenjes, pri ka-terem so se našli 400.000 K, s katero svoto je bil podkupljen. Poslednji je bil obsojen na 15letno težko ječo in izgubo šarže, ostali sleparski vojaški dobavi-telji pa na težko ječo od 10 do 15 let. Vrh tega je bilo njihovo premoženje zaplenjeno v prid vojaški u-pravi, katero so ti drzni sleparji za več stotisoč K oškodovali.

Lov na poskrto žito na Ogrskem. Ogrski hon-vedski minister je izdal ukaz na vojaške oblasti, naj nemudoma začnejo iskati po vojaštvu poskrte zaloge žita na Ogrskem. To je imelo nepričakovano velik vspeh, kajti našli so po raznih skladiščih, na pod-strešjih in v drugih prostozih ogromne množine pos-kritega žita lanskega leta. Vojaške oblasti so za-plenile vse poskrto žito in uvedle proti dotičnim o-sebam kazensko postopanje.

Gospodarske novice.

Promet s krompirjem novega pridelka. Izšla je nova cesarska naredba, ki določa promet s krompir-jem novega pridelka in sicer se določa, da morajo v svrhu enakomerne porazdelitve krompirja tiste obči-ne, v katerih se za lastno vporabo prideluje prema-lo krompirja in se ga mora uvažati, naznaniiti obla-stim tisto množino krompirja, katera se bo morala u-važati. Ker je krompir poglavitni živež za prehrano ljudstva, ni uporaba krompirja za sedaj omejena, a se določa, da se iz krompirja ne bo smel izdelovati špirit in tudi vporaba krompirja za izdelovanje skro-ba je omejena. Več o tej novi cesarski naredbi bo prinesla prihodnja številka »Slov. Gospodarja«.

Kakovost rumunske moke. Pri okrajnem sodi-šču v Döblingu pri Dunaju se je vršila te dni ka-zenska obravnava zaradi draženja proti nekemu tr-govcu, ki je prodajal črno in zelo pokvarjeno moko 1 kg po K 1.20. V moki so našli pepel, kosce »vrvic, pajčevino in slično drugo nesnago. Po strokovnjakih se je dognalo, da je bila dotična moka kupljena v Rumuniji in sicer je plačal trgovec za kilogram K 1.15, ne da bi jo bil poprej videl, kajti moka pride iz Rumunije v plombiranih vrečah. Ker torej v danem slučaju ni moglo biti nobenega govora o draženju, je bil dotični trgovec oproščen. O sličnih slučajih po-kvarjene moke iz Rumunije se sedaj prav pogosto sliši.

Izvoz ječmena iz Rumunije. Rumunska vlada je dovolila, da se sme polovica v Rumuniji pridelane-ga ječmena takoj izvažati v Avstro-Ogrsko in v Nemčijo.

Živinski sejmi. Radi sedanjega načina naku-povanja klavne živine so se živinski sejmi na Šta-jerskem skoro povsod opusili, ker primanjkuje ži-vine. Na velika sejmišča v Mariboru, Ptuju, Celju, Brezicah, Poljčanah, Št. Jurju itd. se prižene na-vadno samo kakih 10 do 20 glav. Polagoma se bodo sejmi na ta način popolnoma ožpravi. Ško-de nimajo samo živinorejci, ampak tudi občine, kjer se vrši sejm trgovci in gostilničarji. Ljudje nas vprašujejo, ali bo sedanji način nakupovanja klavne živine ostal tudi po vojski v veljavi ali ne. V soložno pomirjenje lahko povemo, da bo živino-prometni zavod nakupoval živino skoro gotovo sa-mo za časa vojne, potem pa bodo nastopile zopet stare kupčijske razmere.

Najvišje cene za seno in slamo. Na različna vprašanja glede najvišjih cen za seno in slamo, javlja deželno kulturno nadzorstvo štajerskega ce-

sarskega namestništva, da so veljavne dosedanje najvišje cene za seno in slamo, ki so sledeče: Za seno in otavo 13 K in za slamo 8 do 9 kron za meterski stot in sicer v nestisnjeni obliki. Za stis-njeno seno in otavo je dovoljena doklada 1 K 50 v za meterski stot. Za prevažanje sena in slame od kraja, kjer se je nakupilo to blago, do postaje, kjer se nalaga, je dovoljena doklada 2 K za meterski stot. Vse druge vesti, ki se o tem razširjajo, so napačne.

Razne novice.

Stara študentinja. Gospa Ani Winship iz me-sta Racine v severoameriški državi Wisconsin se je v častiljivi starosti 79 let odločila, da začne študi-rati filozofijo. Šla je na vseučilišče v Ohio in se tam dve leti bavila s filozofijo, potem pa dve leti s kemi-jo. Sedaj je šla — stara 83 let — na vseučilišče v Minesoti in bo tam nadaljevala svoje študija.

Strela ubila tri vojake. V Presovu na Ogr-skem je pretečlo soboto vdrla strela v barako, v kateri je bilo več vojakov. Tri vojake je strela ubila.

Topničar, ki svoj lastni građ obstreljuje. So-rodnicu ameriškega prezidenta Roosevelta (e poroče-na s francoskim grofom Chambrunom. Ta je na — francoski fronti kot artilerijski stotnik in je pisal svoji ženi med drugim: »V tem trenutku uživam po-sebno veselje, da obračam strele topov na naš građ in samoobsebi se razume, da imam uprav tatinski u-žitek, ko podiram zid za zidom svojega posestva.« Grajščina Chambrun leži blizu St. Mihiela, kjer se bijejo boji med Francozi in Nemci.

Pisalni stroj, ki sliši in piše. Amerikanski in-ženir B. Flowers iz Brooklyna je iznašel pisalni stroj, v katerega človek govori, stroj pa potom elek-tričnega toka po posebnih pripravih prepíše na pa-pir vse to, kar se je vanj govorilo. Spojen s telefo-nom bo tako mogoče v stroj diktirati novice, ne da bi bil poslušalec navzoč.

S čim so pisali v starem veku. Navadno se misli, da so stari Grki in Rimljani pisali s kličkom na mehko voščeno ploščo. To pa so bila le na-vadna pisma. Uradne stvari, dokumenti, knjige so pisali Grki, Egipčani in Rimljani na list rastline, ki se je zvala »papiros« — odtod papir. Pisalo so pomakali v črno tekočino — črnilo — ki pa je bilo boljše od našega. V grobih najdeni rokopisi se še sedaj po tisoče letih dajo dobro čitati. Na West-falskem so pri izkopavanju starih grobišč našli po-sodo s črno barvo, o kateri veččaki pravijo, da je črnilo.

Za gašenje ognja mesto vode — prah. Ame-rikanci že delj časa vporablajo pri gašenju ognja neko zemeljsko suho snov (prašek) s kojo se vsak ogenj v trenutku pogasi brez vporabe vode. Ta suhogasilni prašek se imenuje Theolin in se na-haja v priprostem pločevinastem aparatu pod ime-nom Theo. Theolin pogasi v najkrajšem času tudi tekoče gorljive tvarine kakor tudi petrolej, špirit, bencin i. dr. Ta suhogasilni aparat je iz Amerike. Sedaj ga hočejo tudi v Evropi vpeljati. Ker je na-menjen tako važnemu delu, zamoremo to vpeljavo pozdravljati.

Dopisi.

Maribor. Mestni župan dr. Schmiderer je iz-dal razglas, da smejo osebe, ki imajo oslovski ka-šelj, samo v zahodni del mestnega gaja na spre-hod. Meje tega dela gaja so označene z rumeni-mi listki s črnim tiskom. Dohod v ta del gaja samo po »Lutrovi« ali »Cesar-Jožefovi« ulici. Kaš-ljajočim osebam je sprehajanje po drugih delih mestnega gaja prepovedan.

Maribor. Popisovanje šoloobveznih otrok v na-šem mestu od hiše do hiše se bo vršilo v času od 10. avgusta do 12. septembra. Starsi, kojih otroci so stari več kakor 6 in manj kakor 14 let, morajo imeti pripravljene krstne liste dotičnih otrok.

Št. Ilj v Slov. gor. Naše Bralno društvo bode priredilo v nedeljo, dne 20. avgusta, v proslavo ce-sarjevega rojstnega dne prireditve v korist vojnim namenom. Bralno društvo je darovalo letos za vojne namene, oziroma za oskrbo vojnih pohabljenecv lepo svoto 200 K.

Celje. V nedeljo, dne 13. avgusta popoldne se bo prvokrat priredilo »Savinjsko dirkanje«. Do-stop k dirki pa nimajo samo konji iz Savinjske doline, ampak iz celega Štajerja. Natančneje o dirki na razglasih.

Podčetrtek. V Gradcu je dne 1. avgusta umrla Matilda Watzulik, ki je dolga leta bivala v našem trgu. Rajna, ki je bila vdova po dr. Watzuliku, je bila našem kraju splošno priljubljena. N. p. v m!